

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem dzięki ściślejszej współpracy administracyjnej: Strategia rozszerzania i rozwoju systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (»IMI«)”

COM(2011) 75 wersja ostateczna

oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”)

COM(2011) 522 wersja ostateczna – 2011/0226 (COD)

(2012/C 43/04)

Sprawozdawca: **Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER**

Dnia 21 lutego 2011 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem dzięki ściślejszej współpracy administracyjnej: Strategia rozszerzania i rozwoju systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (»IMI«)”

COM(2011) 75 wersja ostateczna.

Dnia 14 września 2011 r. Rada oraz dnia 13 września 2011 r. Parlament Europejski, działając na podstawie art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiły zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”)

COM(2011) 522 wersja ostateczna – 2011/0226 (COD).

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 10 listopada 2011 r.

Na 476. sesji plenarnej w dniach 7-8 grudnia 2011 r. (posiedzenie z 7 grudnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 172 głosami – 2 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący poprawy zarządzania jednolitym rynkiem dzięki ściślejszej współpracy administracyjnej oraz rozszerzania i rozwoju systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”), a także stworzenia prawdziwej elektronicznej sieci bezpośredniego kontaktu między różnymi organami administracji.

1.2 EKES z zadowoleniem przyjmuje zamiar wyrażony we wniosku dotyczącym rozporządzenia, by ustalić zasady stosowania IMI do celów współpracy administracyjnej obejmującej m.in. zadania różnych użytkowników IMI, wymianę informacji, procedury powiadamiania, mechanizmy ostrzegania oraz procedury wzajemnej pomocy.

1.3 Z drugiej strony korzystna jest propozycja stworzenia mechanizmów ochrony prywatności w zależności od charakteru przekazywanych danych, z uwzględnieniem m.in. czasu przechowywania danych oraz prawa do powiadomienia i sprostowania.

1.4 W związku z tymi podstawowymi ramami prawnymi należy włączyć do definicji w art. 5 pojęcie „danych IMI”, czyli danych o charakterze gospodarczym i zawodowym dotyczących wykonywania działalności gospodarczej i zawodowej na rynku wewnętrznym i podlegających wymianie w ramach IMI. Dane te są przewidziane w dyrektywach, które wprowadzają współpracę administracyjną między państwami członkowskimi poprzez IMI.

1.5 EKES uważa, że IMI może odgrywać zasadniczą rolę w przemieszaniu współpracy administracyjnej na rynku wewnętrznym i dostosowaniu jej do potrzeb i oczekiwań obywateli i przedsiębiorstw, a także organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które mogą w przyszłości przyczynić się do rozwoju i funkcjonowania systemu.

1.6 W tym kontekście Komitet zaleca, by rozwój systemu obejmował rozróżnienie danych o charakterze obiektywnym, dotyczących warunków wykonywania działalności gospodarczej i zawodowej w poszczególnych krajach członkowskich, tak aby dane te były dostępne dla obywateli i przedsiębiorstw.

1.7 EKES uważa, że współpraca administracyjna przewidziana w dyrektywach wdrażanych za pośrednictwem IMI wymaga, zasadniczo i jako jednego z działań, wymiany informacji między władzami, z poszanowaniem europejskich ram prawnych w zakresie ochrony danych. Jednakże Komitet zdecydowanie sprzeciwia się, by wymieniane dane mogły być także przedmiotem przetwarzania, zgodnie z treścią wniosku w sprawie rozporządzenia, z dwóch powodów: z jednej strony dlatego, że dyrektywy wdrażane za pomocą IMI w żadnym miejscu nie przewidują potrzeby przetwarzania danych w ramach przewidzianej nimi współpracy administracyjnej, a z drugiej strony dlatego, że praktyczne potrzeby w zakresie nadzoru i monitorowania funkcjonowania systemu IMI przywoływane przez Komisję w żaden sposób nie wydają się zdaniem Komitetu wystarczające, by usprawiedliwić tak znaczne rozszerzenie działań, jakim podlegają wymieniane dane osobowe, aż po tworzenie samodzielnych i odrębnych archiwów w wyniku przetwarzania danych.

1.8 Wreszcie, uwzględniając skok ilościowy, jaki przynosi ze sobą ten system, a także liczbę uczestników i przekazywanych informacji EKES zaleca włączenie zapisu dotyczącego podstawowego systemu rozstrzygania sporów w przypadkach różnic „transnarodowych”. System taki, nawet w podstawowym zakresie, pomógłby wyjaśnić ewentualną odpowiedzialność za nieprawidłowe funkcjonowanie systemu lub jego niewłaściwą administrację, co przyczyniłoby się do wzmocnienia pewności prawnej obywateli.

2. Kontekst

2.1 System wymiany informacji na rynku wewnętrznym jest aplikacją dostępną za pośrednictwem internetu, opracowaną przez Komisję Europejską we współpracy z państwami członkowskimi (i mającą zastosowanie do Europejskiego Obszaru Gospodarczego) w celu wspierania państw członkowskich w praktycznym wdrażaniu wymogów w zakresie wymiany informacji określonych w aktach prawnych Unii poprzez udostępnienie scentralizowanego mechanizmu komunikacji służącego usprawnieniu transgranicznej wymiany informacji oraz ułatwieniu świadczenia wzajemnej pomocy.

2.2 System ten, początkowo stworzony jako „projekt stanowiący przedmiot wspólnego zainteresowania”, został zaprojektowany jako elastyczny i zdecentralizowany system, który można łatwo dostosować na potrzeby innych obszarów jednolitego rynku i który zawiera przepisy dotyczące współpracy administracyjnej.

2.3 Główne zasady systemu IMI to:

- a) możliwość ponownego wykorzystania;
- b) elastyczność organizacyjna;
- c) proste uzgodnione procedury;
- d) wielojęzyczność;
- e) łatwość wykorzystania;
- f) ochrona danych; oraz
- g) zerowe koszty technologii informatycznych dla użytkowników.

2.4 Obecnie system ten jest wykorzystywany do celów współpracy administracyjnej w ramach dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾ oraz dyrektywy usługowej ⁽²⁾. Zostanie także wykorzystany, na zasadzie eksperymentalnej, w ramach stosowania dyrektywy w sprawie delegowania pracowników ⁽³⁾.

2.5 Aktualnie z systemu IMI nie mogą korzystać konsumenci ani przedsiębiorstwa. Jest on narzędziem przeznaczonym przede wszystkim dla właściwych władz w określonych obszarach.

2.6 EKES wypowiedział się już ⁽⁴⁾ w sprawie komunikatu Komisji „Wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego dzięki pogłębionej współpracy administracyjnej” ⁽⁵⁾ i poparł bardziej zdecentralizowane podejście oraz wdrożenie sieci transgranicznej współpracy administracyjnej na rzecz jednolitego rynku poprzez system wymiany informacji na rynku wewnętrznym.

3. Komunikat Komisji

3.1 Według Komisji w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku, administracje państw członkowskich muszą ściśle współpracować ze sobą, udzielając sobie wzajemnej pomocy i wymieniając informacje.

3.2 Wśród 50 propozycji zawartych w komunikacie „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” ⁽⁶⁾ Komisja ogłosiła zamiar stworzenia elektronicznej sieci służącej do bezpośrednich kontaktów europejskich organów administracji poprzez strategię rozszerzenia systemu IMI, opartego na wielojęzycznym systemie informacji.

3.3 IMI jest elastyczny, jeżeli chodzi o strukturę organizacyjną w każdym państwie członkowskim. Zdecentralizowana struktura sieci IMI wymaga, aby każde państwo uczestniczące w systemie wyznaczyło krajowego koordynatora ds. IMI („krajowy koordynator”) do kierowania całym procesem koordynacji projektu IMI.

3.4 IMI oferuje potencjalnie następujące możliwości:

- włączenie nowych obszarów polityki;
- opracowanie nowych funkcji;
- połączenie z innymi systemami informatycznymi; oraz
- wykorzystanie już istniejących funkcji do nowych celów.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/123/WE (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

⁽³⁾ Dyrektywa 96/71/WE.

⁽⁴⁾ Opinia CESE, Dz.U. C 128 z 18.5.2010, s. 103.

⁽⁵⁾ COM(2008) 703 wersja ostateczna.

⁽⁶⁾ COM (2010) 608 wersja ostateczna.

3.5 W przypadku obszarów prawa, dla których nie istnieją systemy informatyczne służące współpracy administracyjnej, rozwiązanie polegające na wykorzystaniu IMI góruje pod wieloma względami nad tworzeniem specjalnego nowego systemu, ponieważ:

- a) wiąże się z większą oszczędnością kosztów;
- b) jest bardziej przyjazne dla użytkownika;
- c) oferuje szybsze i sprawdzone rozwiązania;
- d) gwarantuje większe bezpieczeństwo; oraz
- e) nie wymaga osiągnięcia masy krytycznej w celu uruchomienia projektów pilotażowych.

3.5.1 Nie istnieją ograniczenia dotyczące liczby nowych obszarów, które można włączyć do IMI, lecz jego rozszerzenie podlega ograniczeniom natury organizacyjnej. W związku z tym konieczne jest planowanie dalszego rozwoju i zachowanie spójności koncepcyjnej systemu z zastosowaniem następujących kryteriów:

- nowa grupa użytkowników powinna być powiązana lub częściowo pokrywać się z dotychczasowymi grupami użytkowników;
- w pierwszej kolejności należy dodawać obszary, w przypadku których wystarczają już istniejące funkcje;
- jeżeli dodanie nowego obszaru prawa wymaga opracowania nowych funkcji, powinny one mieć ogólny charakter, tak aby można je było łatwo dostosować do potrzeb nowych grup użytkowników;
- koszty powinny być uzasadnione w świetle oczekiwanej wartości dodanej płynącej z wykorzystania IMI przez nowe lub dotychczasowe grupy użytkowników oraz korzyści dla obywateli i przedsiębiorstw; oraz
- nowe obszary i funkcje oraz połączenia z innymi narzędziami nie powinny utrudniać użytkownikom obsługi systemu.

3.6 Podczas tworzenia systemu IMI przyjęto podejście nakazujące uwzględnienie ochrony prywatności już w fazie projektowania, co oznacza że ochrona danych od samego początku stanowiła integralną część systemu, z zastosowaniem zasady celowości oraz odpowiedniej kontroli.

3.7 Koszty IMI obejmują rozwój i ulepszenia systemu, prowadzenie (hosting) systemu w centrum danych Komisji, konserwację i obsługę systemu, pomoc techniczną drugiego poziomu, szkolenia i działania komunikacyjno-informacyjne.

3.8 Według Komisji rozszerzenie IMI na nowe obszary, dodanie nowych funkcji czy też tworzenie połączeń z innymi narzędziami nie powinny utrudniać użytkownikom obsługi systemu. Ważne jest, by wymogi dotyczące współpracy administracyjnej były dostatecznie jasne i praktyczne; należy także zbadać potrzebę zastosowania narzędzia informatycznego wspierającego ten proces.

3.9 Komisja uważa za niezbędne, aby system ten miał przejrzystą i efektywną strukturę zarządzania oraz aby wszystkie zainteresowane strony znały odpowiednie procedury i fora, na których wypracowywane są porozumienia dotyczące różnych aspektów projektu, związanych z codziennym zarządzaniem systemem, decyzjami strategicznymi, radami i wskazówkami specjalistów oraz rozwojem struktury zarządzania.

3.10 Wreszcie, system ma zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa i wydajności. Jeżeli chodzi o wydajność, w miarę wzrostu liczby użytkowników i danych w IMI, kluczowe znaczenie ma utrzymanie zadowalającego poziomu działania systemu. Jeżeli chodzi o bezpieczeństwo, w IMI są przechowywane i przetwarzane dane osobowe i inne dane, które nie powinny być publicznie dostępne.

4. Uwagi ogólne dotyczące komunikatu Komisji

4.1 EKES popiera podejście Komisji polegające na przyjęciu strategii rozszerzania i rozwoju systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”) w celu wzmocnienia współpracy administracyjnej.

4.1.1 Spójniejsza współpraca administracyjna na rynku wewnętrznym musi opierać się przynajmniej na Karcie praw podstawowych, a w szczególności na zasadach dobrej administracji, dostępu do dokumentów, ochrony danych i ogólnych wspólnych zasadach prawa uznawanych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości.

4.1.2 EKES przypomina, że poziom ostrożności i ochrona danych osobowych różnią się w zależności od tego, czy dane dotyczą podmiotów handlowych lub przedsiębiorców jako podmiotów gospodarczych.

4.1.3 Chociaż IMI niewątpliwie eliminuje niepewność, to dzieje się to tylko w stosunku do władz, a nie MŚP i innych podmiotów społecznych, na których system ten również powinien zostać rozszerzony, zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z 6 kwietnia 2001 r.

4.2 Dziedzina ochrony danych, poza materialnymi i konkretnymi uregulowaniami, musi zostać uwzględniona w innych regulacjach w ramach dobrej metodyki prawnej. Dotyczy to ogólnie uregulowań procedur stosowania polityki wspólnotowej, a w szczególności systemu IMI, który sam w sobie jest skomplikowaną procedurą.

4.2.1 Jeżeli chodzi o wnoszenie odwołań, należałoby przewidzieć w ramach tej procedury system rozwiązywania konfliktów w przypadku sporów transnarodowych. W związku z tym ważne jest zapewnienie szybkiego i skutecznego dostępu do środków rozwiązywania konfliktów, które byłyby proste i niedrogie dla adresatów, czy to obywateli, czy to przedsiębiorstw.

4.3 Należy szczegółowo uregulować kwestię dostępu do systemu w celu ułatwienia przekazywania i uzyskiwania informacji, aby władze krajowe były zobowiązane przeprowadzić konsultację na podstawie uprzedniego odpowiednio uzasadnionego wniosku złożonego na standardowym formularzu, jeżeli wnioskujący o konsultację wykaże swój uzasadniony interes.

4.4 Jeżeli chodzi o współdziałanie z innymi już istniejącymi narzędziami informacyjnymi i bazami danych zawodów regulowanych, w tym listy zawodów regulowanych w każdym państwie członkowskim, zdaniem EKES-u oprócz listy należy uwzględnić wszystkie wymogi niezbędne do wykonywania zawodu (nie tylko stopień akademicki, lecz także przynależność do stowarzyszeń zawodowych, ubezpieczenie, licencje itp.). Dzięki temu niektóre konsultacje byłyby prawie automatyczne i mogłyby być dostępne dla podmiotów społeczeństwa obywatelskiego. W szczególności EKES oczekuje, że aspekty te zostaną uwzględnione w tekście rozpatrywanej dyrektywy.

4.4.1 Potrzeba ta wynika nawet z samego sprawozdania rocznego nt. systemu IMI za 2010 r., w którym mówi się o wyzwaniu dotyczącym zarządzania różnorodnymi organami władzy, które posiadają kompetencje w dziedzinie usług. Każdy z organów władzy, wraz ze swoim zakresem kompetencji (przynajmniej podstawowe rozróżnienie między regulacją, podejmowaniem działań a nadzorem) powinien zostać uwzględniony na liście zawodów regulowanych.

4.5 Należy określić potencjalną odpowiedzialność za nieprawidłowe funkcjonowanie systemu lub jego niewłaściwą administrację, jeżeli chodzi o błędy, nadmierne opóźnienia, korekty itp. przekazywanych informacji, aby zagwarantować pewność prawną oraz ochronę prawną praw jednostek i podmiotów gospodarczych w zakresie danych osobowych. Odpowiedzialność majątkowa administracji za nieprawidłowe funkcjonowanie władz publicznych to ogólna zasada prawa wspólnotowego, uznawana we wszystkich państwach członkowskich.

5. Wniosek dotyczący rozporządzenia

5.1 Cele wniosku Komisji są następujące:

- a) ustanowienie solidnych ram prawnych dla IMI oraz zbioru wspólnych zasad służących zapewnieniu efektywnego funkcjonowania tego systemu;
- b) ustanowienie kompleksowych ram w zakresie ochrony danych poprzez określenie zasad przetwarzania danych osobowych w IMI;
- c) ułatwienie ewentualnego rozszerzenia zakresu stosowania IMI na nowe obszary unijnego prawa w przyszłości; oraz
- d) sprecyzowanie roli różnych uczestników IMI.

5.2 We wniosku określono główne zasady ochrony danych w ramach IMI, w tym prawa osób, których dane dotyczą, w jednym instrumencie prawnym, przyczyniając się do zwiększenia przejrzystości i pewności prawa. Określono też dokładnie formy i metody współpracy administracyjnej za pośrednictwem IMI.

5.2.1 W załączniku I do wniosku przedstawiono wykaz aktów Unii, których wykonanie następuje za pomocą IMI, natomiast w załączniku II podano obszary, które w przyszłości można by objąć tym systemem.

5.3 Wniosek ma poprawić warunki funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez udostępnienie skutecznego i łatwego w obsłudze narzędzia ułatwiającego praktyczne wykonanie tych przepisów zawartych w aktach Unii, które nakładają na państwa członkowskie wymóg współpracy ze sobą nawzajem i z Komisją oraz obowiązek wymiany informacji, z zagwarantowaniem wysokiego poziomu ochrony danych osobowych.

5.3.1 We wniosku określono wspólne przepisy dotyczące zarządzania tym systemem i jego stosowania. Dotyczy to m.in. obowiązku powołania jednego koordynatora IMI w każdym państwie członkowskim, obowiązku udzielania przez właściwe organy odpowiedzi w możliwie krótkim terminie oraz przepisu stanowiącego, że informacje wymieniane za pośrednictwem IMI mogą zostać wykorzystane jako dowód w taki sam sposób, jak podobne informacje uzyskane bezpośrednio w danym państwie członkowskim.

5.3.2 Ponadto we wniosku proponuje się mechanizm rozszerzenia zakresu stosowania IMI na nowe akty Unii w celu zagwarantowania niezbędnej elastyczności w przyszłości, zapewniając jednocześnie wysoki poziom pewności prawa i przejrzystości. Po przeprowadzeniu oceny wykonalności technicznej, opłacalności oraz łatwości obsługi i ogólnego wpływu proponowanych rozwiązań na system oraz, w stosownych przypadkach, oceny wyników ewentualnej fazy testowej Komisja będzie upoważniona do stosownej aktualizacji wykazu obszarów wymienionych w załączniku I poprzez przyjęcie aktu delegowanego.

5.3.3 Zadaniem Komisji jest zapewnienie bezpieczeństwa, dostępności, utrzymania oraz rozwoju oprogramowania i infrastruktury informatycznej na potrzeby IMI. Komisja mogłaby jednak brać aktywny udział w działaniach prowadzonych według schematów postępowania IMI, w oparciu o przepisy prawa lub inne uzgodnienia regulujące wykorzystanie IMI w danym obszarze rynku wewnętrznego.

5.3.4 Jeżeli chodzi o przetwarzanie danych i bezpieczeństwo, wniosek przewiduje ustanowienie gwarancji przejrzystości. Dane osobowe nie powinny być dostępne przez czas dłuższy niż jest to potrzebne, w związku z czym ustanowiono maksymalne okresy przechowywania danych, po upływie których blokowane będą dane, które można skasować automatycznie po 5 latach od zakończenia danej procedury współpracy administracyjnej.

5.3.5 Jeżeli chodzi o zakres geograficzny, IMI jako narzędzie elastyczne mogłoby umożliwiać uczestnictwo państw trzecich w procesie wymiany informacji w pewnych obszarach lub nawet wykorzystanie systemu w ściśle krajowym kontekście.

6. Uwagi ogólne na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia

6.1 EKES z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego zasady stosowania IMI do celów współpracy administracyjnej. Jednak, jako że chodzi o przepisy o bezpośrednim zastosowaniu i mające kształtować ogólne ramy regulacyjne, EKES z zaniepokojeniem odnotowuje następujące kwestie:

— brak precyzyjnego określenia niektórych podstawowych pojęć prawnych; oraz

— znaczne rozszerzenie uprawnień użytkowników IMI w odniesieniu do przekazywanych danych.

6.2 W istocie IMI jest wielojęzyczną aplikacją informatyczną, łączącą ponad 6 000 właściwych władz, które w rozsądnie krótkich terminach wymieniają między sobą informacje dotyczące warunków prowadzenia określonej działalności gospodarczej i zawodowej w swoich państwach członkowskich.

6.2.1 Faktyczna wymiana informacji za pośrednictwem tej aplikacji informatycznej podlega minimalnym normom o charakterze proceduralnym, które ustanowiono we wniosku. Jednakże oprócz tego konkretnego i ograniczonego celu wymiany informacji, we wniosku zatwierdzono także przetwarzanie wymienianych danych osobowych zgodnie z art. 6, mimo że dyrektywy uwzględnione we wniosku w żadnym miejscu nie przewidują takiego przetwarzania. Ze względu na to, że dyrektywy tego nie przewidują, Komitet nie zgadza się, by wymieniane dane mogły być także przetwarzane.

6.2.2 W rezultacie rodzi się pytanie co do zakresu tych nowych uprawnień wprowadzonych wnioskiem dotyczącym rozporządzenia, jeżeli chodzi o przetwarzanie danych osobowych na warunkach ustalonych w art. 2b) dyrektywy 95/46/WE.

6.2.3 Poza ogólnymi uprawnieniami podmiotów IMI w zakresie przetwarzania wymienianych danych osobowych, zgodnie z treścią artykułu, w żadnym innym postanowieniu wniosku dotyczącego rozporządzenia nie wspomina się już o celach uzasadniających ich przetwarzanie ani o ewentualnych gwarancjach bądź ograniczeniach.

6.2.4 Tylko z powodów określonych w motywie 15 można wywnioskować, dlaczego Komisja włącza obecnie przetwarzanie danych do celów ogólnych IMI. Zdaniem EKES-u powody te, bez uszczerbku dla wcześniejszych wyjaśnień, nie są wystarczające do nadania uprawnień o tak szerokim zasięgu, a w szczególności:

a) *monitorowanie korzystania z systemu przez koordynatorów IMI i Komisję.*

6.2.5 Zdaniem EKES-u zarówno koordynatorzy IMI, jak i Komisja mają dostęp do wymienianych danych. W związku z tym dokonano już konkretnej oceny systemu, umożliwiającej im określenie zarówno czasu reakcji, jak i właściwych władz, m.in. według sektorów.

6.2.6 W rezultacie i bez uszczerbku dla późniejszych objaśnień nie wydaje się konieczne, by monitorowanie korzystania z systemu wymagało stworzenia specjalnych kartotek na podstawie wymienianych danych:

b) *gromadzenie informacji dotyczących współpracy administracyjnej lub wzajemnej pomocy na rynku wewnętrznym.*

6.2.7 Informacje te już są dostępne publicznie i zawarte w sprawozdaniach Komisji dotyczących funkcjonowania systemu IMI. Można by je wykorzystać do oceny współpracy administracyjnej, w wypadku której ukazują aspekt czysto instrumentalny:

c) *Inicjatywy dotyczące kształcenia i informowania.*

6.2.8 EKES uważa, że w przypadku takich inicjatyw nie jest konieczne „przetwarzanie danych” (w rozumieniu dyrektywy 95/46/WE), lecz tylko „wykorzystywanie” danych znajdujących się w systemie.

7. Jeżeli chodzi o potrzebę precyzji, chodzi tutaj o wielokrotnie zastosowane we wniosku dotyczącym rozporządzenia podstawowe pojęcie „danych osobowych”. Należy je zaczerpnąć z dyrektywy 95/46/WE, gdyż rozumiane w ten sposób wykracza znacznie poza wymogi funkcjonowania IMI, który ostatecznie dotyczy specyficznej kategorii danych, których wspólną cechą jest ich znaczenie w kontekście prowadzenia działalności gospodarczej i/lub zawodowej na rynku wewnętrznym.

7.1 W rezultacie uznaje, że we wniosku należałoby określić zakres tego pojęcia, obejmując kategorią „danych osobowych” dane przewidziane w odpowiednich dyrektywach, które wprowadzają współpracę administracyjną między państwami członkowskimi poprzez IMI i które wiążą się z wykonywaniem działalności gospodarczej i zawodowej na rynku wewnętrznym. Należy tę kwestię uwzględnić wśród definicji w art. 5.

8. Na podstawie motywu 12 wniosku można stwierdzić, że IMI jest narzędziem niedostępnym dla ogółu społeczeństwa, umożliwiającym innym „podmiotom zewnętrznym” dostarczanie informacji i pozyskiwanie danych. EKES nie zgadza się z tym podejściem, zważywszy że niektóre informacje IMI, o ile nie zawierają danych osobowych, powinny być dostępne dla podmiotów zewnętrznych: obywateli, przedsiębiorstw czy organizacji. Taki dostęp powinien obejmować m.in. wymogi administracyjne danego kraju, z którym dany podmiot pragnie nawiązać stosunki handlowe lub zawodowe.

8.1 Udostępnienie tych informacji nie pociągałoby za sobą w żadnym razie dostępu do innych danych, ani tym bardziej ich przetwarzania, co można wywnioskować z definicji „podmiotu zewnętrznego” w lit. i) artykułu 5 wniosku.

8.2 Te zewnętrzne podmioty powinny mieć prawo formułowania wniosków o informacje do najbliższych użytkowników IMI, tak aby ci mieli obowiązek monitorowania jej w systemie, gdy dany podmiot zewnętrzny uzasadni swój interes stosunkami handlowymi lub zawodowymi w kraju, w którym ubiega się o informacje.

9. Art. 4 wniosku uprawnia Komisję do włączenia do IMI współpracy administracyjnej określonej w przepisach związanych z załącznikiem II. Wśród nich znajduje się przyszła integracja rejestrów przedsiębiorstw, której jeszcze nie zatwierdzono. Zważywszy na szeroki zakres tego potencjalnego środka, zdaniem EKES-u należy określić rodzaj aktu zastosowanego do takiego rozszerzenia IMI.

10. Jeżeli chodzi o definicję „podmiotów zewnętrznych”, zgodnie z wcześniejszymi uwagami EKES proponuje jej przeformułowanie w następujący sposób:

- należy określić ich jako obywateli, przedsiębiorstwa lub organizacje, które występują do użytkownika IMI o konsultację związaną z przedmiotem pewnych dyrektyw objętych systemem, zaś użytkownik musi udzielić tych informacji;
- przyznać im dostęp do informacji w systemie, które nie zawierają danych osobowych;

— wyraźnie wykluczyć przetwarzanie informacji, do których uzyskali dostęp.

11. Zdaniem EKES-u dla zagwarantowania właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego informacjom otrzymywanym przez właściwe organy za pośrednictwem IMI od innego państwa członkowskiego należy przyznać taką samą wartość dowodową w postępowaniach administracyjnych.

12. Jeżeli chodzi o wykonywanie praw zainteresowanych stron, EKES wyraża ubolewanie, że we wniosku nie określono jednolitego rozwiązania, a odesłano tylko do obowiązków właściwych organów określonych w różny sposób w krajowych przepisach w zakresie ochrony danych. Podobnie, Komitet uznaje za nieodpowiednią możliwość przechowywania danych z ustaleniem różnych terminów, jeżeli chodzi o funkcjonowanie rynku wewnętrznego pod względem wykonywania praw obywateli.

13. EKES uważa, że do celów wymiany z krajami trzecimi konieczne jest określenie, czy warunki ustalone w pierwszym ustępie art. 22 wniosku należy spełnić łącznie czy oddzielnie. W tym drugim przypadku EKES nie widzi uzasadnienia, by decyzja Komisji co do wystarczającego poziomu lub ekwiwalentnej ochrony danych w kraju trzecim była wystarczającą podstawą do rozszerzenia systemu IMI na ten kraj trzeci, natomiast istnieją przypadki, w których wymiana danych na zewnątrz jest przewidziana dyrektywami uwzględnionymi w IMI lub umowami międzynarodowymi.

14. Dla większej pewności prawnej uchylone i utrzymane w mocy postanowienia dotyczące funkcjonowania IMI powinny znajdować się w artykułach wniosku dotyczącego rozporządzenia, a nie w motywach.

Bruksela, 7 grudnia 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON